Арх. 1/4.

Б Ю Л Е Т Е Н Ь

СОЮЗУ БУВШИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ У КАНАДІ

5-а СТАНИЦЯ, ТОРОНТО

НЕПЕРІОДИЧНЕ ВИДАННЯ ГРУДЕНЬ 1953 НА ПРАВАХ РУКОПИСУ

П о р а ! . .

Мотто: І день іде, і ніч іде,
І, голову схопивши в руки,
Дивуєшся - чому не йде
Апостол правди і науки?..
Т. Шевченко.

Де ж ниві зілля побороть?
Її все глушать "воріженьки"...
Гай, гай... пора вже, козаченьки,
Мечем ту ниву прополоть!..

Левко Ромен.

Дорогі побратими !

Щоб хоч трохи зрушити застій у нашому військово-організаційному житті, Управа 5-тої Станиці СБУВ у Торонто рішила видавати неперіодичний БЮЛЕТЕНЬ.

Завданням цього бюлетеню має бути загальна інформація про заміри і працю нашої станиці та як ці задуми були зреалізовані. Далі будемо містити статті на військові теми та спогади побратимів, учасників визвольних змагань. Головним завданням нашим є зробити цей бюлетень рушійною силою, що має розбурхати волю до чину нашого вояцтва у боротьбі за нашу всенародню справу, яка так дуже потребує активности.

Цей бюлетень має нагадати кожному ту картину, що свого часу висіла в будинку УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ, на Володимирській вул., у Києві. На цій картині була представлена УКРАЇНА в образі жінки, що її вороги України розпинають. І тут же стоять юрби наших байдужих земляків і лузають насіння та придивляються, як вороги розпинають Її.

Цей бюлетень може бути корисним і цікавим тільки при тій умові, що вояцький загал поставиться до нього позитивно та підтримає його активно.

На нашу думку зробили помилку ті, що приїхали сюди "лузати зернята". Вони могли б цілком безпечно залишитися на рідних землях та зблизька приглядатися, як вороги розпинають Україну, лузаючи при цьому зернята.

Ми закликаємо все наше вояцтво до активної участи у праці на користь і добро УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ.

СВЯТОЧНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

Користаємося нагодою, що цей бюлетень виходить на наше свято Різдва Христового і цією дорогою пересилаємо наші вояцькі поздоровлення з великим Святом Різдва Христового та найщиріші побажання в наступаючому Новому Році.

У першу чергу вітаємо Президента У.Н.Р. та Головного Отамана Андрія ЛІВИЦЬКОГО з побажанням доброго здоровля та многих літ!

Далі вітаємо Українську Національну Раду з її Виконним Органом та бажаємо їм витревалости й мудрости перебороти всі труднощі та вивести Українську Справу на шлях найскоршого осягнення нашої мети: УКРАЇНСЬКОЇ САМОСТІЙНОЇ СОБОРНОЇ ДЕРЖАВИ.

Вітаємо цілий Український Нарід, що веде вперту активну й пасивну боротьбу проти окупанта і кличемо Бога на поміч їм та апелюємо до совісти вільного світу.

Вітаємо нашу Генеральну Управу СБВУ у Торонто з побажанням сил та охоти до впертої праці для добра вояцького загалу.

Вітаємо всіх членів 5-тої Станиці та бажаємо всім прийти до того переконання, яке робить людину активною та повноцінною - стати борцем за здійснення мрій нашого українського народу: визволитися з кайданів неволі.

Вітаємо всі станиці нашого Союзу в цілій Канаді з побажанням доброго здоровля й добробуту та активної, плідної праці для Української Визвольної Справи.

Вітаємо всіх вояків, згуртованих по інших організаціях вояцьких, та бажаємо їм найскорше прийти до думки, що гуртує всіх і консолідує в одну вояцьку родину.

Вітаємо всіх людей доброї волі та чесних намірів і бажаємо їм безжурного життя, поєднаного з Божими законами й проникненого Божим духом.

За звичаєм наших КНЯЗІВ, наших ЗАПОРОЖСЬКИХ КОЗАКІВ та за звичаєм ВІЙСЬК УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ здоровимо як найсердешніше нашого ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕНІШОГО ВЛАДИКУ МИХАЇЛА та засилаємо наш вояцький поклін з нагоди великого свята РІЗДВА ХРИСТОВОГО. Разом із цим пересилаємо наші побажання доброго здоровля та много літ!

Усіх наших панів Отців і цілу православну Громаду та її ЗАРЯД вітаємо із цим ВЕЛИКИМ ДНЕМ та бажаємо всякого добра.

Як найсердешніше вітаємо все духовенство Греко-Католицького обряду міста Торонто з Різдвом Христовим і бажаємо щастя і радости.

Наш об'єднуючий центр, КУК у Торонто вітаємо з Різдвом Христовим та бажаємо щиро, не лукаво повної радости, щастя та плідної праці.

Всі організації, що містяться при Українській Православній Громаді, як СУС, СУЖЕРО, СОЮЗ УКРАЇНОК, ЛЕГІОН ім. СИМОНА ПЕТЛЮРИ та інші вітаємо з Різдвом Христовим і бажаємо успіху.

Катедральний Хор під керуванням п. Головка вітаємо з'окрема з Різдвом Христовим, дякуємо за хвилі насолоди при БОГОСЛУЖЕННЮ та бажаємо великого успіху та поступу в праці.

Наприкінці вітаємо всіх і взаємно один-одного із цим Великим Святом і звертаємося з великим благанням до ВСЕВИШНЬОГО послати нам усім справжню братерську любов, повну толеранцію та взаємне ПОРОЗУМІННЯ.

ДО УКРАЇНЦІВ, БУВШИХ ВОЯКІВ, У КАНАДІ.

Боротьба Українського Народу за свої суверенні права продовжується далі. Події найновішої нашої історії, ріжні - світлі й трагічні сторінки нашої кривавої боротьби є вже за нами, вони вже ввійшли в історію. Тисячі тисяч мужніх синів, вірних нашому народові поклали своє життя в нерівній і жорстокій боротьбі з ворогами, змагаючись до останнього віддиху, до останньої каплі крови. На цьому шляху до волі, до національної незалежности упало багато великих постатів, велитнів духа, память про котрих нарід плекає у світлих леґендах, зроджених із нашої правди, із нашої туги за тією всеохопливою правдою. ВОНИ СТАЮТЬ СИМВОЛАМИ НАШОЇ НАЦІЇ. Цілий ряд безіменних могил, порослих травою чи присипаних та замаскованих підступним ворогом, щоб приховати, щоб стерти з пам'яті саму згадку про наш великий чин, про збройну боротьбу наших визвольних змагань, - вони нагадують, вони кличуть нас докінчити ВЕЛИКЕ ДІЛО, діло створення для нашого народу САМОСТІЙНОЇ СОБОРНОЇ ДЕРЖАВИ! Цього ж доконати можна лише тоді, коли - о д н о с т а й н о , о д н о с е р д н о с т а т и ! - як казав наш незабутній національний пророк Тарас Шевченко.

Таке політичне тіло, що веде нас до нашого ДЕРЖАВНОГО ІДЕАЛУ, є - це наш передпарлямент: УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РАДА з її Виконним Органом та законним ПРЕЗИДЕНТОМ - Андрієм ЛІВИЦЬКИМ, що діє на підставі конституції УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛИКИ. Вони є носієм Верховної Влади української самостійної держави, проголошеної Четвертим Уківерсалом Центральної Ради, що привернута була чином Директорії Української Народньої Республіки та подтвержена постановами Трудового Конґресу.

Цими визвольними змаганнями наш Український Нарід виступає знову на кін історії, як чинник поступу на сході Європи усупереч намаганням наших загарбливих сусідів, що хотіли б мати його й надалі погноєм для розцвіту своєї культури та добробуту - коштом визиску наших природнкх і духових багатств. Цей же зрив до волі, попереджений нашим національним відродженням, нав'язує наші змагання до славних традицій КОЗАЦЬКОЇ ДОБИ, що в очайдушній боротьбі з насильниками волі народу створили вже тоді в Європі другу після Швайцарії республіку, де верховна влада була виборна, а не монархічна - з Божої, мовляв, ласки.

Так наш нарід чином ствердив ті істини, що пізніше, через сотню років поставила перед очі людства ВЕЛИКА ФРАНЦУЗЬКА РЕВОЛЮЦІЯ. Будьмо ж горді з чинів наших предків та гідно продовжуймо й плекаймо ці славні традиції.

Як переможно виходив наш нарід з усіх навал і поразок від орд Джинхіз-Ханів, чи "опіки" польських королів та московських царів, так і з навали новітньої ОРДИ вийде він переможно на волю, щоб зажити повним життям у своїй СУВЕРЕННІЙ ДЕРЖАВІ. Але не приглядаймось пасивно, безчинно до цього великого змагу. Ні, наш обов'язок - увімкнутися чинно до цього ланцюга змагань, на кожному кроці пам'ятаючи, що ми є синами славного народу, що хоч усіма забутий, самотужки йде до свого ідеалу - до волі СУВЕРЕННОГО НАРОДУ! Та світ, хоч дуже поволі, пізнає нашу правду, починає розуміти наші прямування, і це є запорукою, що наша правда колись ЗАТРІЮМФУЄ, - і п о м о л я т ь с я н а в о л і н е в о л ь н и ч і д і т и ! / Т. Шевченко / .

Ця боротьба з московським імперіялізмом у його новітній формі - комуністичною агресією, що загарбує цілі країни і держави у свої криваві лабети, ця боротьба увіходить у вирішальну стадію, що мусить колись вилитись у збройний конфлікт. Тож наш вояцький обов'язок тепер є - об'єднатись як найтісніше в своїх рядах і скільки змоги сприяти скрізь і завжди цій непослабній боротьбі з насильниками нашої волі! Ідімо й далі під бойовими прапорами нації та будьмо вірні заповітам аншх вождів - Головного Отамана Симона ПЕТЛЮРИ та Полк. Євгена КОНОВАЛЬЦЯ, що впали на цьому шляху і нам наказують іти цим шляхом волі аж до переможного кінця. Цим шляхом ішла і йде геройська У.П.А., і кожний з нас мусить бути готовий до змагу, і навіть тепер на кожному кроці може чимсь спричинитись до збільшення шансів нашої боротьби. Не даймо себе втягнути до тої сірої щоденности, що глушить та присипляє наші думки та почуття обов'язку. Стряхніться та уважайте! Усі без винятку реґіструйтесь у місцевих осередках, бо наказує нам сучасний мент. Усі ті, що служили у будь яких арміях, але почувають себе УКРАЇНЦЯМИ, повинні в ім'я національної чести, вступати до військових організацій СБУВ. Наша справа не повинна вирішуватись без нас! Не берімо ж вини на себе!

А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну УКРАЇНУ гей, гей розвеселимо!

Управа 5-ої Станиці СБУВ.

Святочне Поздоровлення від ГЕНЕРАЛЬНОЇ УПРАВИ СБУВ в Канаді.

З нагоди Свят Різдва Христового та Нового Року, Генеральна Управа СБУВ засилає цією дорогою свої щирі побажання всім Управам Станиць і Гуртків та всім членам і прихильникам Союзу Бувших Українських Вояків у Канаді.

ПРИВІТ ЮВІЛЯТОВІ

І3-го грудня І953 р. сповнилось 60 літ життя нашому членові, як рівно ж членові Генеральної Управи СБУВ у Канаді майорові Армії Української Народньої Республіки, Миколі БИТИНСЬКОМУ. Наша Станиця гратулює панові Майорові та бажає доброго здоровля на многії літа.

НЕВИЛІЧИМА НЕДУГА
/замість фейлетону/

До числа невилічимих недуг, ст як у людини РАК, або у звірини СКАЗ тощо причепилася останнім часом ще одна дуже небезпечна та страшно заразлива суспільна недуга, назва котрої у науковому світі ще не визначена. Всі згоджуються на тому, що цю недугу спричинює БАЦИЛЯ. Ця бацила, що так буйно розвинулася в московських болотах, властиво кажучи, є вже відома у науковому світі від довшого часу та ніхто на неї не звертав жадної уваги. Десь коло половини І9-го століття появилася ця бацила у західній Німеччині під назвою "МАРКСИЗМ". Ця бацила марксизму вважалася свого часу навіть корисною для суспільного організму. Та німцям ця бацила і в цьому вигляді не подобалася. Тому німці, використали непорядки у сусіда, запльомбували цю бацилю у вагон і викинули її в болото. Це болото є дуже велике, може чи не найбільше на земній кулі, та широко й далеко є знане як московське болото. Ця бацила підо впливом оцього московського болота, що дає специфічні випари, регенерувалася, чи точніше висловлюючись, дегенерувалася та стала просто згубною для людського суспільства.

Ознаки цієї недуги такі: людина стає до самозаперечення "об'єктивною" та набирає панічного страху перед уявленою силою. Зір перестає бути зором здорової людини та набирає властивостей зору вола. А волові, як усім це відомо, чоловік здається таким велитнем, що йому й не заманеться проявити непослух людині. Так, як СКАЗ у пса, москалі називають - ВОДОБОЯЗНЬ, можна було б цю недугу назвати РИСКОПОЛОХСТВО. Дальшою ознакою цієї недуги є те, що хворий не пізнає своїх. Часто й густо, хоч і посередньо, стає катом своїх найліпших приятелів. А що найчастіше, то руйнує суспільне життя власної громади, а зате охоче конферує із ворогами своєї Батьківщини, закриваючись відомим афоризмом: "торгувати можна і з катом".

Багато видатних людей підпало цій недузі. Багато з них уже й померло, а ще більше хворують і доживають останні дні. Перший із так званих "державних мужів" захорів на цю недугу ще в роках І7/І8 бувший міністер закордонних справ Бевін. Деякий час було йому полегшало, але з літку І945 його стан став загрозливий. Він умер, але його заповіт ще й донині не з'ясовано. Другим на цю недугу захворів бувший президент Рузвелт. У нього ця недуга так нагло розвинулася, що він і нестямився, як йому прийшов кінець. Його дружина Ілеонора заразилася цією недугою від свого чоловіка. Близький стик із хворим є дуже небезпечний, бо ця бацила перескакує з людини на людину. Отож пані Рузвелт Ілеонора є тепер також у критичній стадії цієї недуги, бо вже почала виголошувати неправду про найліпших приятелів своєї таки власної громади. Перед самою смертю Рузвелтові було трохи просвітлилося і він навіть досліджував сам на собі цю недугу. Він так само прийшов до висновку, що цю недугу спричинює бацила і назвав її "БАЦИЛЮС СТАЛІНУС". Ця бацила є дуже маленька. Вона така мала, що під тиском І84 атмосфер проходить через пемзову перетинку і не тратить своєї трійливости. Діє ця бацила на зразок бацилі ТЕТАНУСУ або СТОВБНЯКА. Вона осідає у найслабшому місці та випускає отруйливі виділення ніби пар або туман. Цей туман є дуже густий. Його не можуть пробити навіть найясніші проміння. Саме у цей час тяжко бореться з цією недугою відомий світовий політик Вінстон Черчіл. Його світлий і пронизливий розум попав у саму гущавину цієї пари або туману. Його стан так само вважається безнадійним.

Впливає ця бацила, властиво туман цієї бацилі, таким способом, що розкладає відпромінюючі частинки чистого розуму. Саме в той

момент, коли зароджується здорова думка та досягає свого докладного оформлення, ця бациля деформує своїм отруйливим туманон складові частинки цієї здорової думки. Тому, залишаючи тканину здорового мозку, ці відпромінення виходять у світ у перекрученому вигляді. Наприклад: хвилі етеру принесли свого часу вістку, що анґлійська фльота доставляє ворожому, цій же Анґлії, фронтові не лише військові матеріяли, але також транспортує ворожі війська.

Поширена ця недуга серед великих капіталістів, державних мужів, генералів, учених і мистців цілого світу, хоч ця недуга була подумана для всесвітнього ПРОЛЕТАРІЯТУ. Не викрутилися цій недузі навіть такі, як Труман, Маршал, або як уже згаданий Черчіл. Генерал Маршал заразився цією недугою в Китаю. Він страшно перелякався та думав від цієї недуги відкупитися. Він не пожалів цілого Китаю. Та тільки це йому не помогло. Тепер він упав у забуття і не знати, що з нього вийде.

Ліків проти цієї недуги ще не знають, хоч напевно є відомо, що на початках цю недугу, як і РАК можна оперативним засягом, або СКАБ сильними застриками підлікувати. Наприклад: бувший президент Труман був трохи підлікований так званим "КОРЕЙСЬКИМ ЗАСТРИКОМ ФОРТЕ". Тепер ціла Америка є в страху, щоб - не доведи СИН БОЖИЙ - не заразився цим разом цією недугою президент Айзенгавер, бо тоді цілий світ полетить ШКЕРЕБЕРТЬ.

Дотеперішні спроби знищити зародок цієї недуги, себто саму бацилю, не дали бажаних наслідків. Пробували її вбити та розторощити танками і літаками. Кидали навіть "фау " 2. Брали на мушку з кулеметів і рушниць, так тяжко ж попасти, бо дуже маленька. Тоді пригадав я собі, що клин можна вибити лише клином. Тож я почав добірати способу. І що ж ви думаєте, добрав. На цю малюсеньку бацильку пустив я ще меньший АТОМ. І уявіть собі, що цей найменьший АТОМ розірвав цю бацилю на шматочки.

І. Кагарлик.

5-та Станиця СБУВ у Торонто звітує.

Управа 5-тої Станиці, що була обрана на звичайних річних зборах, довго не проіснувала. Голова її, інж. Нестеренко тяжко занедужав, більшість членів Управи з ріжних причин вибули. Управа залишилась здекомпліктована. Треба було скликати надзвичайні загальні збори для обрання нової Управи. Такі надзвичайні збори було скликано на 12-го липня 1953 р. та було обрано Управу Станиці в такому складі:

Голова управи	сот. І. Янішевський
Заступник	пор. Д. Сачківський
Секретар	стр. дес. С. Бігун
Скарбник	дес. Д. Медвідь
Член Управи	сот. Ю. Булат
" "	хор. С. Кравченко
" "	чот. В. Зубчевський

Члени контрольної комісії:

сот. І. Липовецький
пор. І. Кириченко
побр. Я. Тесля

Нова Управа зараз же приступила до праці і вже на першому засіданню розробила плян праці до кінця року. Було устійнено ряд ре-

фератів, що мали читатися на місячних сходинах, як також було намічено кілька імпрез, для вшанування видатних історичних подій. Намічений плян був майже на 100 відсотків виконаний, лише РОЗІГРАВКА, що була намічена на 26 грудня ц. р. була перенесена на 20-го березня 1954.

За браком місця ми не маємо можливости дати вичерпну інформацію про діяльність управи. Подаємо лише побіжні згадки про головніші події з життя нашої станиці.

Дня 31-го серпня ц. р. було відзначено 34-ті роковини походу з'єдинених українських армій на Київ. Не дивлячись на незвичайну спеку того дня, заля була майже повна. Публіка витримала аж до кінця концерту, що було доказом цікавости як самої доповіді, що її читав ген. М. Садовський, так і самої концертової частини.

22-го листопада згадували концертом-академією 359 жертв трагедії в Базарі. Мабуть уперше від довгих років ця академія була винятково цікава. Тут треба зазначити, що ця імпреза зацікавила публіку не лише своєю концертовою частиною, що була безперечно імпозантна й гарна, але може ще більше своїми рефератами про ці трагічні для нас події. Перша доповідь, що її читав учасник базарської трагедії пор. Винник про події, що попереджували і, так би мовити, привели до БАЗАРУ, та про саму трагедію. Другий реферат - це була співдоповідь про те, які наслідки мала ця подія БАЗАРСЬКА. Цю доповідь, чи як ми її назвали, співдоповідь читав пан Д. Пригорницький, що в тій околиці перебував аж до 2-ої світової війни. Ця доповідь була така цікава, що ми думаємо помістити її повністю у наступних числах нашого бюлетеню. Перший раз за дуже довгі роки вся публіка без винятку слухала з таким напруженням і увагою, що ще довго мовчала і сиділа тихо, коли промовець уже закінчив.

Далі відбулося два реферати на місячних сходинах, що їх читали полк. Т. Омельченко та сот. І. Янішевський. Перший мав назву: "Шляхом Законности і Правопорядку", а другий: "Український Ташкент". Обидві доповіді були цікаві та були живо передискутовані, особливо доповідь полк. Омельченка.

Що торкається чинности самої Управи, то треба зазначити, що сходини управи відбувалися регулярно кожного тижня, а останнім часом що два тижні. Треба також з приємністю зазначити, що на сходинах завжди були присутні майже всі члени, найчастіш був відсутній хиба один член. Управа працює дружньо. Постанови управи кожний член старається виконати якнайточніше.

Однією з точок діяльности Управи була праця над БЮЛЕТЕНЕМ, що оце його даємо під критику нашого членства.

x

x x

Переглядаючи українську національну пресу, приходиш до переконання, що в Канаді українські бувши вояки нічим себе не проявляють. Сумний це факт, але правдивий. Бо вояцькі традиції заступили нам партійні міжусобиці, плекання вояцьких звичаїв замінили політичним сміттям.

Український вояк не був партійцем, бо честь вояка понад партії. Український вояк стояв і має стояти на сторожі прав НАРОДУ і ДЕРЖАВИ. Для вояка є один український нарід, одна СОБОРНА УКРАЇНА та одна АРМІЯ.

По заламанню нашого збройного змагу наші вороги та їм у допомогу наші політичні МІНЯЙЛИ старались поріжнити вояків партійними гаслами. Ця каїнова робота була зроблена і хитківші бувші вояки стали їхніми партійними прибудівками.

Ми, вояки, згуртовані в СОЮЗІ БУВШИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ стоїмо на засаді ЗАКОННОСТИ і ПРАВОПОРЯДКУ. Ми визнаємо наш уряд УНР з паном Президентом Андрієм ЛІВИЦЬКИМ на чолі та передпарлямент У.Н. Раду, що єдині дістали мандат від українського народу його заступати,

в його імени говорити та його на зовні репрезентувати.

Ми закликаємо всіх бувших вояків, що не проміняли ВОЯЦЬКОЇ ЧЕСТИ на партійну прибудівку вступати в наші ряди та цим самим збільшувати шанси до перемоги нашої ПРАВДИ у широкому світі.

Сонети про "Базар".

I

Яке сумне й трагічне слово
Але й бадьорливе: "Базар!.."
В уяві тисячі примар
Те слово викличе раптово...
Та й оживають - серця жар
У простір їх жене зимовий,
Щоб там ствердить печаттю крови
Життя закон - той волі чар!..
...Недобитків юрба трагічна
Уже над ямою стоїть,
І ось паде команда звична -
І скоростріл ось торохтить...
Зі співом гимну до одної
До ями впали всі герої!..

II

Спів "Ще не вмерла" й досі лине
Від невмирущих базарян!..
Брати, услухаймось - і згине
Той біль терпкий душевних ран,
І радість нас нова зустріне:
Він сумніву здмухне туман.
Сяйнуть ідейні верховини,
Бо зникне чар чужих оман!..
Надхнені прикладом героїв
Боротись будем - знов і знов,
Нові борці доби нової,
Бож та в нас хіть і тая ж кров!..
Хто ж твердо хоче, той спроможний
І бій провести переможний!..

Левко Ромен.

З діяльности Генеральної Управи СБУВ.

Вже більше ніж рік часу уплинуло від З'їзду СБУВ в Торонто. Обрана на цьому З'їзді Генеральна Управа СБУВ на чолі з генералом Михайлом Садовським, приступила до праці, головною метою якої мав бути РОЗВИТОК СБУВ В МОГУТНЮ ОРГАНІЗАЦІЮ ОБ'ЄДНУЮЧУ ЩО НАЙБІЛЬШУ КІЛЬКІСТЬ ІДЕЙНИХ БУВШИХ ВОЯКІВ-УКРАЇНЦІВ НА ТЕРЕНІ КАНАДИ. Протягом минулого року Генеральна Управа відбула 19 ділових засідань та видала 5 інформаційних обіжників та 5 наказів. Статут СБУВ був дуже вже застарілий і невідповідав потребам сьогоднішньої доби. Тому Генеральна Управа випрацювала Правильник для СБУВ та Правиль-

ник для Станиць і Гуртків СБУВ з узглядненням на вимоги Статуту СБУВ. Правильники були розіслані всім Станицям і Гурткам СБУВ. Далі - на підставі переговорів з Комітетом Українців Канади та узгляднюючи становище і мету цього Комітету - СБУВ рішенням Генеральної Управи стався членом КУК. Члени Генеральної Управи СБУВ відбули декілька організаційних відвідин в Ошаві, Гамільтоні та Ст. Катеринс /Онтеріо/. Голова Генеральної Управи п. генерал М. Садовський з нагоди своїх подорожувань в інших справах відвідав також Станиці СБУВ у Вінніпегу та Едмонтоні, як рівнож положив підвалини для заснування нових Станиць СБУВ в Брандон, Ман., Дауфін, Ман., Форт Вілліям, Онт., Йорктон, Саск., Реджайна, Саск., Саскатун, Саск. та Су Сент Марі, Онт.. Мимо того була виконана доволі значна праця т. зв. дрібного характеру, як напр.: різне листування, спроби здійснити різні проєкти економічного характеру і т.п. Та все це було лише маленькою частиною того, що Генеральна Управа СБУВ змогла б виконати, наколи б мала повну підтримку всього членства та всіх Управ Станиць та Гуртків СБУВ. Наприклад - вже виходив би періодичний ВОЯЦЬКИЙ ЧАСОПИС, організаційні референти відвідували б регулярно Станиці і Гуртки СБУВ та засновували б нові осередки СБУВ, проблема заробіткових можливостей для наших старших віком вояків перестала би бути проблемою, допомога нашим інвалідам і хорим значно збільшилась би, дальшим нашим побратимам помоглося б вирватись з німецьких та австрійських таборів і дістатися до Канади, а ще багато іншого моглося б зробити. Моглося б, а не зробилось!.. Чому? Абсолютний брак фінансових засобів був і є одинокою причиною цього всього. Звучить просто не до віри те, що Генеральна Управа за цілий минулий рік отримала лише щось 60 долярів /приблизно/ на членських внесках від Станиць СБУВ. Що можна було зробити посідаючи такий "капітал"? І тому на сьогоднішній день головною ціллю Генеральної Управи, Управ Станиць і Гуртків та членів СБУВ є: -"ВСІМИ СИЛАМИ СТРЕМІТИ ДО РОЗБУДУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПІДВАЛИН СБУВ". Прохається всі Управи Станиць і Гуртків СБУВ поважно обговорити цю проблему на членських сходинах та надіслати свої завваги та пропозиції в цьому напрямку як найскорше до Генеральної Управи СБУВ.

З ВІДЧИТОВОЇ ЗАЛІ

В неділю, 13-го грудня в залі Православної Громади виступив пан полк. Омельченко з політичним рефератом, після якого відбувся диспут. Назва реферату: "Шляхом законности і правопорядку".

В 40-ка мінутовому викладі референт спираючись на історію українського народу почав з КНЯЖОЇ ДОБИ, через козаччину та скінчив останнім зривом, що привів до проголошення САМОСТІЙНОЇ, НЕЗАЛЕЖНОЇ, СОБОРНОЇ ДЕРЖАВИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ та до дальшої боротьби за неї. Референт ясно довів, що коли була респектована законність та коли всі підлягали певному правопорядкові, тоді УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВНІСТЬ розвивалася та міцніла. І як тільки цей правопорядок та законність порушувалися, тоді невблаганно приходила руїна та занепад не лише ДЕРЖАВНОСТИ самої, але цілої народньої справи та самого народу.

Референт ясно доказав, що і тепер ми можемо чогось досягнути лише тоді, коли ця законність і правопорядок буде всіма респектована. Референт таксамо найясніше доказав, що на цьому шляху правопорядку єдиним законним центром, довкола якого має вся українська еміграція згуртуватися та українську справу на чужині репрезентувати є уряд УНР та його передпарлямент УНРада. Далі референт подав певні поради, які на його думку мали би зміцнити саму УНРаду та дати можливість і тим угрупованням, що стоять поза УНРадою, взяти

участь у ній і таким чином об'єднати всю еміграцію.

Рівень реферату був такий високий, що нікому й у голову не приходило перебивати дискутантові, хоч і де-хто говорив нечувані речі.

Що нас засмучує при цьому всьому? Наша молодь згуртована в осередках, що стоять поза колами УНРади.

Послухати наприклад такого пана Порохнюка. Він до того договорився, що Симон Петлюра не був жадним президентом, а був ДИКТАТОРОМ, що його роля була спричинити українському народові якнайбільше зла і що він порозганяв український нарід по Сибірі. Одним словом говорив він про цю святу й величаву для нас постать так, як говорять наші найзапекліші вороги: москалі червоні й білі та поляки. Ще сумніше стає, коли візьмем під увагу ту обставину, що цей пан належить до прихильників УГАВЕРИ, які так зручно жонглюють імям Петлюри, коли того потрібно. Та вже зовсім сумно стає, коли зважити, що головував інж. Івахнюк, що так близько стоїть до УГАВЕРИ та тут же був присутній один із провідників її пан Рахманий. Жадному з них не прийшло в голову навіть звернути дискутантові увагу на його паплюжні слова.

Треба лише дивуватися, що ростуть, як гриби по дощі, нові організації, які мають за свою ціль визволити Україну і то самі без усякого звязку з українським суспільством. Так би мовити, на власний страх і риск. Тож повстало таке нове "Товариство вприяння визволенню України". Ці всі товариства діють свідомо, чи ні, але виразно на шкоду українському народові та українській справі з'окрема тут на еміграції. Треба би було лише устійнити, хто несе вину за цю антиукраїнську роботу - загал української еміграції, чи оці "визволителі". Бож коли на цю всю антиукраїнську роботу загал не реаґує, то тим самим її підтверджує. Творення таких нових організацій веде до роспорошення наших сил, а не до об'єднання їх.

Відрадне в цьому всьому є те, що загал молоді засудив ці протиукраїнські виступи з лав УГВР та загал присутніх розуміє вагу цього історичного моменту, бо прихилився до змісту реферату, бурхливо оплескуючи заключне слово прилеґента.

І. Янішевський.

С Е Р Е Д К Н И Ж О К

ЧОРТКІВСЬКА ОФЕНЗИВА

Видання Братства кол. воякiв I. Укр. Див., Мюнхен 1953.
37 стор. 2 схеми.

Книжка без назви автора, що зазначає у вступі і видавництво. Книжка видрукована згідно з німецьким перекладом з українського тексту, що згубився. Книжка, чи скорше брошурка, дуже цінна, бо поучна. У ній подається короткий, стислий огляд перебігу Чортківської офензиви Української Галицької Армії в червні 1919 р. із читким зазначенням, як спірної досі у військовій літературі самої ініціативи, так і окремих фаз розвитку і заломання знаменитого пролому польського фронту бравурним наступом У.Г.Армії під Чортковом.

Чортківська офензива мало ще у нас простудійована і висвітлена, тому названа тут книжечка може послужити добрим причинником до вивчення одної з більших і замітніших акцій УГА подачою деяких читких фактів і дат, опертих на документах. Сама книжка, а головно описана в ній чортківська офензива УГА, настільки цікаве і важливе явище в нашій недавній історичній минувшині, що вимагають глибшого військово-фахового аналізу всіх фактів і перепетій подій, щоб дійти до дійсно правдивого висновку в безсторонній оцінці їх. Але висно-

вок поданий у названій книжці, що занадто ґлорифікує подію, яка в суті речі є досить невдалим епізодом у загальній історії визвольних змагань, є незадовільний, бо оснований на вузькоглядності і захопленню льокальною акцією без подання логічного стосунку її до вимог вищої стратегії нашої визвольної боротьби.

М. Битинський - майор.

ПІД НЕБОМ ВОЛИНІ.
Панас Хуртовина. /Воєнні спогади християнина/. Вінніпеґ 1952. стор. 204, ціна $I.

Книжка має 3I розділ. Написана ця книжка просто, ясно, зрозуміло, чистою українською мовою з яскравим описом подій та правдивим освітленням фактів страшної воєнної заверюхи, що прокотилась над Волинню в тяжких часах II-ої світової війни. Читача особливо приваблює щирість і правдомовність автора, як людини сумлінної, глибоковіруючого християнина, який в об'єктивних спогадах передає і глибокі душевні переживання тяжкого воєнного лихоліття, що обхопило нищівним полум'ям рідні наші землі. В цьому сенсі книжка ця є дуже цінним вкладом до нашої мемуаристичної літератури.

Для нас, вояків, особливо важливо ознайомитись і простудіювати ті розділи книжки, де описано методи фізичної боротьби і засоби деморалізації нашого народу з боку ворожих руїнних сил різних зайд на наші землі та окупантів - німців, поляків, большевиків-москалів, а також і жахливих середовищ рідних екстремів, які під виглядом "визволителів", "повстанців" тощо безоглядно гасали по Волині і за словами Т. Шевченка - "гірше ката свої діти її розпинали". Це вперше ми почули таке страшне, правдиве, мужнє й одверте слово про діяння злочинної С.Б., безоглядної бандерівщини на рідних землях, яка під покришкою галасливих патріотичних гасел, підшиваючись під ім'я чесного вояка-повстанця, творила над нашим народом неймовірні жорстокости, конкуруючи з большевицьким НКВД і німецьким ҐЕШТАПО. Для нас, вояків, дуже важливе знання і вивчення фактів і методів беззаконного, розбишацького діяння руїнних, антидержавницьких сил хоча б для того, щоб морально відмежуватися від серії "історичних злочинів" тієї жахливої доби гуляйпільщини і захистити чесне, несплямлене рідною кров'ю лицарське ім'я вояка ВИЗВОЛЬНОЇ ДОБИ, Армії УНР.

Рекомендується нашим воякам прочитати цю книжку в студійному інтересі і звернути особливу увагу на такі розділи: Знову війна, Полонені, Страшна доля жидів, Поліція втікає до лісу, Українська повстанча Армія, Боротьба з поляками, УПА поділилась, Мене беруть до лісу, Зося.

М. Б-ий.

Ушанування Пана Президента

У неділю, I3-го грудня ц.р. в день св. Апостола Андрія Первозванного, небесного Патрона нашого Президента УНР, Андрія ЛІВИЦЬКОГО влаштував Український Націон. Держав. Союз у Ню-Йорку святочне прийняття на честь Високого Іменинника. Як подається з Америки, імпреза пройшла імпозантно, з великим моральним успіхом.

На святі було біля сотні добірних гостей із кола патріотів-державників, для яких ще закони конституції УНР не є глухим звуком. Багато особистих приятелів Пана Президента, а серед них чимало і вояків "Старої Ґвардії", вірних ПЕТЛЮРІВЦІВ, взяли участь у святі. Із наших сеніорів-державників були присутні: Проф. А. Яковлів, проф. І. Кабачків, генерал О. Загродський та інші. З привітальними промовами виступали: Др. Драбатий - голова УНДС, проф. Вєтухів - представництво УНРади, п-і А. Савицька - матірного Союзу Українок, Ген. О. Загродський - від вояків-петлюрівців, Майор Вакум - комітет демократичних організацій та проф. Галін.

У мистецькій частині імпрези взяли участь співачки: п-і Ганна Шерей, Валя Жила, Леся Гаєвська. Під акомпаньямент Др. Євгена Приходька ціла заля проспівала Іменинникові "МНОГІ ЛІТА". По промові проф. Вєтухова всі у великому піднесенню проспівали: "Ще не вмерла Україна".

Хоч імпреза мала ніби інтимний, тихий характер, проте виявилась яскравим показником високої пошани і глибокої симпатії до Президента, як ЛЮДИНИ і ЗВЕРХНИКА ДЕРЖАВНОГО нашого ЦЕНТРУ, а також міцним цементом, що з'єднує навколо його ІМЕНИ всіх його особистих і політичних прихильників.

О Г О Л О Ш Е Н Н Я

Згідно з наказом Генеральної Управи СБУВ у Канаді, ч. 5, від вересня ц.р. майор М. Битинський виготовив, схвалений відповідною комісією, проєкт ювілейної відзнаки /Воєнний Хрест Армії Української Народньої Республіки/ для вояків, що брали участь у визвольній боротьбі 1918 - 1923, на відзначення 35-ти літньої річниці історичного відродження Українського Війська /1918 - 1953/. Проєкт з відповідним статутом надсилається на затвердження вищих державних і військових чинників УНР.

х х
х

Майор М. Битинський виготовив до друку більшу працю - "Українські військові історичні прапори і корогви" від найдавніших княжих часів по найновішу добу недавньої визвольної боротьби. Описано до сотні старих історичних стягів і знамен княжої і козацької доби та бойових і організаційних прапорів і корогов військових українських формацій від 1914 року, головно частин Армії УНР.

х х
х

5-та СТАНИЦЯ СОЮЗУ БУВШИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ у Торонто повідомляє всіх членів, що річні Загальні Збори відбудуться дня 31-го січня 1954 р. о годині 3-ій по пол. в домівці Української Православної Громади ч. 404 Батерст.

Просимо все членство прибути на збори точно. У випадку неприбуття на збори на час, збори відбудуться одну годину пізніше при всякій кількости присутніх і будуть правосильні.

х х
х

Подається до відома всім, хто зацікавлений, що ми були примушені РОЗІГРАВКУ, що мала відбутися 26-го грудня 1953 р., перенести на 20-го березня 1954 р.

Управа Станиці.